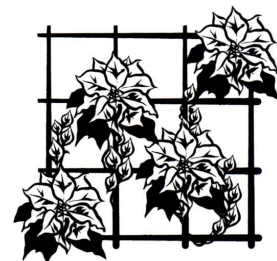

Advent 4. Vasárnapja C

*Boldog vagy, aki hitted,
hogy beteljesedik mindaz,
amit az Úr mondott neked! (Lk 1,45)*

Olvasmány

Mikeás 5,1-4a

Ezt mondja az Úr: Te, efratai Betlehem, bár a legkisebb vagy Juda nemzetségei között, mégis belőled születik majd nekem, aki uralkodni fog Izrael felett. Származása az ősidőkre, a régmúlt időkre nyúlik vissza. Ezért elhagyja őket az Úr, míg nem szül, akinek szülnie kell, és testvéréhez, Izrael fiaihoz vissza nem tér a maradék.

Föllép és legelteti nyáját az Úr erejében, az Úrnak, az ő Istenének, fenséges nevében. Akkor biztonságban élnek, mert hatalmát kiterjeszti egészen a föld határáig: és ez lesz a béke.

Szentlecke

Zsidókhöz 10,5-10

Testvéreim! Krisztus, amikor a világba lép, így nyilatkozik: Áldozatot és ajándékot nem kívántál, hanem emberi testet alkottál nekem. Nem kedves előtted az engesztelő és égőáldozat. Ezért így szóltam: Íme, elmegyek, hogy teljesítsem akaratomat, amint a könyvtekercsben rólam írva van.

Először tehát ezt mondta: "Áldozatot, ajándékot, engesztelő és égőáldozatot nem akartál, nem volt az kedves előtted", jollehet ezeket a törvény írta elő. Azután így folytatta: "Íme, elmegyek, hogy teljesítsem akaratomat." Tehát az előzőket eltörli, hogy helyébe állítsa az utóbbit. Vagyis Isten akarata szerint Jézus Krisztus testének feláldozása egyszer s mindenkorra megszentel bennünket.

Evangelium

Lukács 1,39-45

Az angyali üdvözlés után Mária útrakelt, és a hegyek közé, Juda egyik városába sietett. Belépett Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet.

Amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, szíve alatt felujjongott a magzat, és a Szentlélek betöltötte Erzsébetet. Hangos szóval így kiáltott:

"Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse! Hogyan lehet az, hogy Uram anyja jön hozzám? Mert íme, amikor fülemben csendült köszöntésed szava, örvendezve felujjongott méhemben a magzat! Boldog vagy, aki hitted, hogy beteljesedik mindaz, amit az Úr mondott neked!"

Elmélkedés

A mai szentmisén, Advent negyedik vasárnapján bensőleg talán a karácsonyi bevásárlásokkal vagyunk tele. Talán már elővettük a bölcst a pincéből – mint minden évben. Milyen várakozással kapcsolódunk a Gyermekhez, akinek születését a következő napokban ünnepeljük? Várunk-e egyáltalán valamit – az ajándékon és ünnepi étkezésein kívül? Mikor és hogyan szólítjuk Jézust, várjuk közelségét, eljövételét? Tudunk-e mi, keresztények boldogabban élni, mint mások, mert mi tudjuk, hogy Jézus eljött?

Ezek a gondolatok kísérik minket a mai szentmisén és a következő napokban. Ezekben a napokban az emberek legmélyebb vágyai és reményei törnek fel: reméljük Isten eljövételét, a békét, olyan Istent várunk, aki véget vet a szomorúságnak és mindenféle szerencsétlenségnek. Ezek a vágyak olyan mélyek, mint maga az emberiség. Olyan szavakat és elképzeléseket találhatunk a mai olvasmányokban, amelyek e vágyak beteljesülését fejezik ki immár kétezer éve: pásztor, béke, öröm, megáldott. Ezek a kifejezések és a velük összefüggő valóság arra bátorítanak minket, hogy ráhagyatkozzunk erre az emberbarát Istenre, aki egyedül képes arra, hogy beteljesítse legmélyebb emberi vágyainkat. Krisztus nem hagyja cserben azokat, akiket rábíztak, megóvja őket minden veszedelemtől és biztonságot, békét ad nekik. Talán úgy véljük, hogy az elmúlt évszázadok adventjei és karácsonyai nem sokkal járultak hozzá az emberiség üdvösségéhez. De Isten világba jövele rejtetten, megkérdezi, meghívja. Aki megnyílik Neki, annak megváltozik az élet, a világ, újszerű és váratlan dolgokat tapasztal meg – mint Mária. Mária Isten szólítására adott válaszával: nyitottságával Isten üdvözítő örömhírének hordozójává teszi magát. És ez az üdvösség, ez a szabadító örömhír kisugárzik, megmozdítja az embereket: Mária Erzsébethez siet és mivel mindketten nyitottak Isten hihetetlen megjelenésére életükben, ezért találkozásukat Isten lelke hatja át. Mária és Erzsébet – Isten emberek iránt érzett szeretetkapcsolatának egy-egy szempontját jelenítik meg. Az isteni Eljövételre adott válaszuk össze kell, hogy csengjen az örömteli befogadással. Ha Megváltónk érkezik, akkor nem ülhetünk nyugodtan a fenekünkön, hogy éljünk változatlanul tovább. Arra készit minket, hogy odamenjünk Hozzá és segítsünk országának felépítésében, amely minden Adventben (és nemcsak akkor) egyre inkább meg akar valósulni!